

TOIMENPIDEALOITE 140/2000 vp**Perillisen käyttöön jäävän asunnon vapauttaminen perintö- ja lahjaverosta*****Eduskunnalle***

Elämme täällä pohjolassa ilmasto-olosuhteissa, joissa asunto on jokaiselle välttämätön. Asuminen ja siitä syntyvät kustannukset vievät perheiden tuloista merkittävän osan, asuivatpa he siten vuokralla tai omistusasunnossa. Hyvin monilla henkilöillä ja perheillä menee koko ikä asunovelkojen maksuun. Asutaan pankin torpparina ja orjana. Monelta ennättävät hiukset harmaantua ennen velanmaksun loppumista. Kun sitten henkilö kuolee, alkaa jäljelle jäävällä puolisollla tai rintaperillisillä asunnon uudelleen lunastaminen verottajalta perintöveron muodossa. Kovin mahdoton ei ole sekään tilanne, jossa tiukalla säästämisellä ja työllä hankitusta yhteisestä kodista joudutaan luopumaan veroseuraamusten takia.

Nykyistä verotusmallia ei siten voida pitää kovinkaan inhimillisenä. Siksi perintö- ja lahjaverojärjestelmää pitää uskaltaa tarkastella ennakkoluulottomasti, sillä eikö ihmisen "pesän", tavanomaisen omakotitalon tai asunto-osakkeen tulisi olla puolisollla ja rintaperillisille kokonaan verosta vapaa? Jos sitten tämä perijä tai lahjansaaja muuttaa tämän asunnon tai osuutensa ra-

haksi esimerkiksi viiden vuoden sisällä, hän joutuisi silloin maksamaan siitä veron.

Edellä mainittu vaikuttaisi perintö- ja lahjaverotuksen kertymää pienentävästi. Jotta tämä syntyvä aukko valtiontalouden kannalta voitaisiin kattaa, voitaisiin perintö- ja lahjaverotuksessa tarkistaa todella suurten omaisuuksien edunsaajien veron määrää nykyistä korkeammaksi.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että hallitus antaa vielä kevätkaudella eduskunnalle esityksen, jossa perintö- ja lahjaverotusta muutetaan siten, että puolisollla tai rintaperillisille omaan käyttöön jäävä asunto vapautetaan kokonaan perintöverosta ja veroseuraamus tulee vasta, kun perinnönsaaja muuttaa asunnon tai osuutensa siihen rahaksi ja

että verotuksen neutraliteetin säilyttämiseksi järjestelystä syntyvä aukko kateetaan suurten omaisuuksien veroa lisäämällä.

Helsingissä 12 päivänä huhtikuuta 2000

Esa Lahtela /sd